

Oma kan het niet laten

(Latein für Töchter)

Blijspel in drie bedrijven

door

BERND SPEHLING

vertaling

An van Kessel

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OMA KAN HET NIET LATEN-LATEIN FÜR TÖCHTER** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BEREND SPEHLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 BY BEHREND SPEHLING
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Personen:

Tanja - gescheiden en alleen levend, maar, nu ze haar identiteitscrisis overwonnen heeft, toch weer terugverlangend naar haar man en dochter

Leon - haar ex, met hun beider dochter onder een dak levend, en in feite dezelfde gedachten koesterend als Tanja; vandaar ook zijn toenaderingspogingen

Carly - hun dochter, die haar slechte cijfers voor Latijn met opzet gekweekt heeft, als een goedbedoeld plannetje, waarmee echter niemand gebaat is

Oma - moeder van Tanja, met een adembenemende levensstijl; weduwe van minstens vijftig, erbij lopend als een tiener, maar tegelijkertijd ook opgezadeld met een inmengingsverbod

Mabel - vriendin van Tanja en sinds kort haar bovenbuurvrouw; trachtend haar huwelijk, met behulp van een derde, nieuwe impulsen te geven

Clemens - langjarige internetvriend van Tanja, die ze nog nooit heeft gezien en haar nu, op het meest onmogelijke moment, komt opzoeken; men hebbe medelijden met 'm

Sita - violiste, door Carly georganiseerd, om voor de juiste sfeer te zorgen, als onderdeel van haar, op z'n zachtst gezegd, doldrieste plan

Norbert - leraar Latijn, die de bedenkelijke schoolprestaties van Carly wil bespreken; hij komt, zo gezond als een vis in het water, en gaat, zo ziek als een hond met 'n kater

PS. Sita, een extravagant figuur, en ook als zodanig gekleed, kan, indien mogelijk, spreken met een buitenlands accent, of desnoods in een dialect, dat ze toevallig beheerst.

Decor:

Het stuk speelt in een gezellig ingerichte hedendaagse huiskamer, in een flatgebouw. Er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kan links voren een deur naar de slaapkamer, links achter een deur naar de keuken. In de korte kant rechts voren een deur die toegang geeft tot de gang, rechts achter een deur naar de badkamer, c.q. het toilet. In de brede achterwand, links, deur naar het balkon. Deze moet afsluitbaar zijn en wordt aan het oog onttrokken door een gordijn. Links voren, of desnoods tussen de twee deuren links in, een klein tafeltje, met daarop een computer en een stoel ervoor. Het een en ander staat dusdanig schuin, dat het beeld vanuit de zaal net niet te zien is. Ongeveer in het midden, overwegend naar achteren, een bank met twee fauteuils en een salontafeltje ervoor. Voren op het toneel, overwegend rechts, een bescheiden tafel met drie stoelen. Ergens tegen een wand staat 'n dressoir of kast. De overige aankleding van het vertrek, met bijvoorbeeld schilderijen, een plant, en/of nog andere meubelen, kan naar eigen goeddunken, afhankelijk van de beschikbare ruimte. Aan een van de zijwanden, links of rechts, dient wel een kleine spiegel te hangen. Extra voorzieningen zijn niet vereist. Zij nog opgemerkt, dat de gangdeur, die in de tekst ook als zodanig staat aangegeven, net zo goed een open doorgang mag zijn.

EERSTE BEDRIJF

Mabel: (*zit voor de computer, roept richting badkamer*) Hij doet niets!

Tanja: (*onzichtbaar*) Weet je ook zeker, dat je hem hebt ingeschakeld?

Mabel: (*roept, geïrriteerd*) Natuurlijk heb ik dat! Je denkt toch zeker niet, dat ik hier al 'n kwartier zit te klooiën om op internet te komen, zonder hem eerst te hebben ingeschakeld. In die tijd had ik de jurk net zo goed zelf kunnen gaan afhalen.

Tanja: Oké. Als je dat zo zeker weet, moet je hem nu uitschakelen.

Mabel: (*toetst driftig iets in, waarna een signaal te horen is; kijkt op het scherm, verheugd*) Hij doet 't, het werkt! (*ze toetst van alles in, roept dan*) Zeg, heb je niet een of ander computerspelletje voor me? Je weet wel, zo'n zenuwengeval, waar je heel gemakkelijk in komt en er dan, van louter chaos, met geen mogelijkheid meer uit kunt raken.

Tanja: (*roept*) Natuurlijk! Links naast het toetsenbord ligt een cd, dat is precies wat je zoekt.

Mabel: (*pakt de cd, leest, roept weer*) Windows 98?

Tanja: Precies, dat is 'm!

Mabel: Hier is een e-mailtje, dat je nog niet verzonden hebt. Iemand vraagt, het hem te willen sturen.

Tanja: In geen geval!

Mabel: (*leest van het scherm*) Clemens? Is dat soms een chatbekende van je?

Tanja: Je vraagt al net als m'n moeder!

Mabel: Op welke knop moet ik drukken?

Tanja: Gewoon het e-mailvenster sluiten.!

Mabel: Venster sluiten, oké. (*schuift onwennig met de muis heen en weer, er klinkt weer een signaal, kijkt geboeid naar het scherm*) O nee! (*leest*) Boodschap verzonden!

Tanja: (*op uit badkamer, in badjas en met handdoek om d'r hoofd gewikkeld; Mabel springt meteen op, gaat zo staan, dat het beeldscherm voor Tanja onzichtbaar is*) We staan op deze manier al met elkaar in verbinding, sinds m'n scheiding van Leon. (*zoekt iets in de kamer*) En je kunt het geloven of niet, maar deze Clemens is van m'n gestrande huwelijk volledig op de hoogte.

Mabel: (*gemaakt geïnteresseerd, ongelukkig*) Moet je nagaan.

Tanja: Weet je, onze interesses liggen mijlen uit elkaar. Ik ben dol op opera, vooral Verdi, literatuur, tennis en Italiaans eten, hij is meer voor Lou Reed, voetbal en bier uit blik. En zodoende heb ik gedacht: die zie je toch nooit in levende lijve, dus kun je je ziel ook

gerust voor hem blootleggen. Het internet zit vol met dat soort dingen.

Mabel: *(ongelukkig)* O ja, vertel mij wat. Ik weet er alles van!

Tanja: *(nog steeds zoekend)* Maar in feite is het niets anders als een soort tijdverdrijf. Ik heb hem m'n leed geklaagd over m'n mislukt huwelijk, en hij me zijn leed over... nou ja, over van alles en nog wat.

Mabel: *(ongelukkig)* Ja ja, zo gaat het nu eenmaal in het leven, nietwaar.

Tanja: Ik heb Leon toentertijd pas kort voor onze scheiding verteld wat ik in ons huwelijk gemist heb. En toen heeft hij me verweten, dat ik daarover dan eerder met hem had moeten praten.

Mabel: En waarom heb je dat niet gedaan?

Tanja: Omdat ik er, vanwege m'n chronische geboortedepressies, niet toe in staat was.

Mabel: Heb je 'm dat zo gezegd?

Tanja: Nee. Mijn psychiater heeft het "mij" gezegd. Ikzelf wist niet eens, dat ik zoiets had.

Mabel: Je was dus bij een psychiater?

Tanja: Denk je soms, dat die scheiding me makkelijk gevallen is?

Mabel: Je bedoelt, echt zoals bij Woody Allen? Gestrekt op 'n bank?

Tanja: Zo ongeveer. Met dit verschil, dat ik geen visioen kreeg van Humphry Bogart, maar wel die internetrelatie met Clemens. En sindsdien is het me een stuk beter gegaan.

Mabel: Ongelooflijk, waartoe de moderne wetenschap allemaal in staat is.

Tanja: Zeg dat wel. Maar nu wou Clemens me opeens komen bezoeken en dat kan ik op dit moment al helemaal niet hebben. Temeer, daar Leon heeft laten weten vandaag langs te zullen komen. *(grinnikend)* En daar Clemens beter over m'n ex-man geïnformeerd is als ikzelf, zou het niet zo best zijn als ze elkaar hier tegen het lijf zouden lopen. *(van de computer komt een signaal, Tanja doelt erop)* Ha, dat zal de bevestiging zijn van je bestelling.

Mabel: *(onthutst)* Bestelling?

Tanja: Van die jurk, weet je wel? *(heeft achter de bank eindelijk haar föhn gevonden, daarmee af in badkamer)*

Mabel: *(onzeker en met angstogen van het scherm lezend)* Liefste Tanja. Hartstikke fijn, dat we elkaar nu eindelijk leren kennen. Ik zal me meteen op weg begeven. *(aarzelend en benauwd naar de badkamer, in de deur)* Zeg, Tanja, ik geloof, dat ik iets fout heb gedaan. Ik bedoel, hoe erg zou het zijn, laten we zeggen op een schaal van een tot vijf, als die Clemens tóch zou komen opdagen?

Tanja: *(gehaast op, vliegt naar de computer, in alle staten)* Wat heb je gedaan?

Mabel: *(benauwd)* Ik vrees, dat ik dat bericht van jou verzonden heb.

Tanja: *(vertwijfeld)* O nee! Zeg dat het niet waar is! Dat kan niet! Het mag niet!

Mabel: Het spijt me echt, Tanja, maar opeens was het weg!

Tanja: *(kwaad)* Het spijt je? Daar schiet ik nogal iets mee op! En laatst liep je nog te beweren, dat je inmiddels ook wist hoe met een computer om te gaan! Nu heeft die vent gadsamme mijn adres!

Mabel: Zeker, Tanja, zeker. Maar anderzijds hebben jullie nu toch al vijftien jaar via internet contact met elkaar en waarom zou hij je dan eindelijk niet ook eens persoonlijk mogen leren kennen? Hij hoeft toch niet meteen champagne uit je navel te slurpen. En om Leon zou "ik" me dan ondertussen wel kunnen bekommeren.

Tanja: *(opvliegend)* Als je durft! *(zich beheersend)* Het wordt tijd, dat jezelf 'n computer krijgt. Het is toch ook niets gedaan, dat je voor ieder bestellinkje naar beneden moet komen!

Mabel: *(beledigd)* Je wilt dus niet meer door mij lastiggevallen worden.

Tanja: Mabel, zo bedoelde ik dat toch niet!

Mabel: Een computer en internet zou Edward nooit toestaan.

Tanja: *(grijpt Mabel beet, duwt haar op de stoel vóór de pc)* Hoe het ook zij, we moeten Clemens onmiddellijk aan z'n verstand brengen, dat die ontmoeting niet kan doorgaan. En al zeker niet in "mijn" woning!

Mabel: Ik begrijp nog altijd niet waarom je zo afkerig bent van 'n kennismaking.

Tanja: Waarom moet ik 'm leren kennen? Met mannen is het precies zo als bij een krimi van Columbo. Je weet meteen wie de moordenaar is, en tijdens wat daarna volgt, probeer je uit te vinden aan welke kant z'n glazen oog zit. *(op het toetsenbord doelend)* Kom, begin maar. *(loopt dicterend op een neer)* "Dat mailtje van zonet was een vergissing." *(Mabel bewerkt de toetsen)* Nee, maak er maar "fatale vergissing" van. "Ik hoop, dat je het begrijpt. Ik had mijn adres alleen maar in het mailsysteem ingevoerd, en toen werd het per vergissing verzonden." *(tot Mabel)* Jij schaft je binnen de kortste keren zelf een computer aan, hoor je? Anders leer je het nooit! Verder! "Neem het me alsjeblieft niet kwalijk, maar een ontmoeting op dit moment, zou me zeer ongelegen komen. Ik laat nog van me horen. Groetjes, Tanja." Heb je dat?

Mabel: Ja, het zit er allemaal in. Versturen?

Tanja: *(met volume)* Nee! *(weer gewoon)* Lees het eerst eens voor.

Mabel: *(leest monotoon)* Dat mobieltje van zonet was een vergissing. Nee, maak er maar fatale vergissing van. Ik hoop, dat je het begrijpt. Ik had mijn adres alleen maar in het mailsysteem ingevoerd, en toen werd het per vergissing verzonden. Jij schaft je binnen de kortste keren zelf een computer aan, hoor je? Anders leer je het nooit! Verder! Neem het me alsjeblieft niet kwalijk, maar een ontmoeting op dit moment, zou me zeer ongelegen komen. Ik laat nog van me horen. Groetjes, Tanja.

Tanja: *(woedend, maar rustig)* Wist jij, dat een kakkerlak zonder kop nog negen dagen kan verder leven? Die heeft hij namelijk alleen maar nodig bij het vreten. Hij is zo te zeggen de Mabel van de dierenwereld!

Mabel: Je bent gemeen!

Tanja: *(met handbeweging)* Kom, sta op, laat mij maar. *(neemt achter de computer plaats, is vanaf dat moment druk bezig)* Dit moet er natuurlijk uit!

Mabel: Je bent nerveus... Dat komt natuurlijk door Leon.

Tanja: *(druk bezig)* Onzin! Het is alleen... toen hij zich in die tijd liet overplaatsen naar dat filiaal, een eind hiervandaan, had ik gehoopt, dat de afstand in ons voordeel zou werken. En dat heeft in feite ook al die jaren goed gefunctioneerd. Maar toen hij, tengevolge van de rationalisatie, een half jaar geleden terugkwam in de schoot van het moederbedrijf, is ook Carly weer in m'n blikveld gekomen, en daarmee m'n hele verleden. *(de laatste druk op een toets)* Zo, verzonden. En nu wil ik er verder niets meer over horen.

Mabel: Zo'n scheiding lijkt me vreselijk te zijn. Daarom probeer ik ook voortdurend m'n huwelijk op te peppen. Ik ben zelfs van plan een andere man bij ons thuis uit te nodigen, alleen om Edward jaloers te krijgen. Concurrentie kan in zo'n geval wonderen verrichten.

Tanja: *(ongelovig)* Je bedoelt een geliefde?

Mabel: Waarom niet?

Tanja: Ach wat, dat is toch geen oplossing. Waarom proberen jullie het dan niet eens met een of ander bemiddelingsbureau?

Mabel: Zijn we al geweest. Maar die zeiden: "Waarom bent u niet een paar jaren eerder gekomen, dan zouden we u een huwelijk hebben afgeraden.

Tanja: En wat denk je van een scheiding?

Mabel: O nee. Ik heb jou immers als afschrikwekkend voorbeeld. Een gescheiden vrouw kun je het beste zien als eentje, die getrouwd is om niet meer te hoeven werken, en daarna werkt, om niet meer te hoeven trouwen.

Tanja: *(sarcastisch)* Mevrouw wordt bedankt. *(kijkt op haar horloge)*

Mabel: Verwacht je iemand?

Tanja: Mijn moeder. Ze loopt om deze tijd altijd haar rondjes en moet nu elk moment komen. *(kijkt weer op haar horloge)* Zeven, zes, vijf, vier, drie, twee een... *(kleine pauze)*

Mabel: Ze heeft de limiet kennelijk niet gehaald. *(er wordt aangebeld, Tanja af via gangdeur, kort daarna oma op, nog rennend en gevolgd door Tanja; oma in joggingkleding, hot pants, gymnastiekschoenen, handschoenen, muts, met daaronder een walkman, die ze beide nog onder het rennen afneemt, besluit met nog een korte rekoefening)*

Oma: *(opgewekt)* Goedemorgen! Daar ben ik weer eens. *(kijkt op haar horloge)* Een uur, tien minuten en zestien seconden. Ik schijn 'n beetje uit vorm te zijn. Maar ik kwam vanmorgen ook pas om drie uur terug uit de Evaclub, dat wreekt zich meteen. Niettemin, men zal toch aan z'n conditie moeten blijven werken. *(trekt de sluiting van haar schoenen los, stapt eruit, laat ze ter plekke staan, al richting keuken)* Ik zag voorheen in de krant een foto van Liz Taylor in bikini. Niet om aan te zien, zeg ik je! *(af, meteen weer terug met 'n volle fles mineraalwater)*

Mabel: Dat u dit, bij een temperatuur van min twaalf graden, toch nog blijft volhouden, noem ik knap hoor.

Oma: Het is gewoon een kwestie van doorzetten. *(pakt de schoenen, gooit ze in de slaapkamer, meteen weer terug)*

Mabel: Voor mij is joggen te hoog gegrepen. Ik heb niet genoeg conditie.

Oma: Er zijn ook nog andere sporten om slank te blijven. Zwemmen bijvoorbeeld.

Mabel: Als men van zwemmen slank wordt, vraag ik me wel af wat de walvissen fout doen.

Oma: Wil je dan soms, net als Tanja, de hele dag voor dit ding hier zitten? *(doelt daarbij op de computer, zet de fles aan haar mond en gaat, al drinkend, af in de slaapkamer)*

Mabel: Ik zou er wel een willen, maar Edward is er faliekant tegen.

Tanja: Waar wacht jij eigenlijk op om eindelijk eens je eigen wil door te zetten? Op de wereldvrouwendag soms?

Mabel: Die hebben we al. Maar bij ons wordt dat voorjaars schoonmaak genoemd.

Tanja: *(misnoegd)* Daar zou 't je toch niet goed van worden.

Mabel: Je wilt het niet geloven, maar ik zweer 't je: als ik een minnaar neem, zal hij wakker worden!

Oma: *(op uit slaapkamer, heeft een deel van haar kleding achtergelaten, in de ene hand 'n handdoek, met de andere de fles)*

aan de mond houdend, waaruit ze de laatste slok neemt; zet fles op computertafel) In feite mag ik Tanja wel dankbaar zijn, want zij schonk me die gymschoenen, zodat ik meer zou bewegen.

Tanja: Ik heb je die schoenen gekocht, in de hoop, dat je dan vlugger van hier zou verdwijnen!

Oma: *(tot Tanja)* Als je wat meer aan sport deed, zou je je ook wat evenwichtiger gedragen. *(af in badkamer)* Nu ga ik douchen.

Mabel: Soms vraag ik me af, wie van jullie twee de moeder en wie de dochter is.

Tanja: Makkelijk zat. Die met de kraaienpootjes ben ik.

Mabel: Neem een voorbeeld aan haar. Fitness zal jou ook goed doen. Bovendien heb je geen kraaienpootjes, maar lachrimpeltjes.

Tanja: Over m'n hele lijf?

Mabel: Dan laat je toch liften! Die van het penthouse hierboven zou dat al negentien keer hebben gedaan.

Tanja: Weet ik. Daarom komt, als ze lacht, ook telkens haar linkerbeen een stuk omhoog.

Mabel: Weet je, eerst zijn het kraaienpootjes en dan komen de hangwangen vanzelf. Als het zover is, kun je een vaatje om je nek hangen en dan als bernhardiner lawineslachtoffers in Oostenrijk te hulp schieten.

Tanja: *(hulpeloos)* Waarom geldt dat niet ook voor m'n moeder?

Mabel: Omdat die haar leven zelf in de hand neemt, in plaats van het aan zich voorbij te laten trekken.

Tanja: *(moedeloos)* Zo meteen zal haar monoloog wel beginnen. *(haar teatraal imiterend)* O nee zeg, als zo'n park voor "mijn" deur lag!

Oma: *(roept, onzichtbaar)* O nee zeg, als zo'n park voor "mijn" deur lag!

Tanja: *(theatraal imiterend)* Jullie beseffen niet eens hoe prachtig het hier wonen is!

Oma: *(roept onzichtbaar)* Jullie beseffen niet eens hoe prachtig het hier wonen is!

Tanja: *(roept richting badkamer)* Vergeet het ma, je kunt hier niet intrekken.

Oma: *(roept terug)* Ja ja, ik weet, alles is bezet. Helaas!

Mabel: Het zal toen niet gemakkelijk zijn geweest, neem ik aan?

Tanja: Niet gemakkelijk? Een regelrechte ramp was het! Ze heeft zich als het ware in m'n leven ingedrongen. En dat ging daarom zo gemakkelijk, omdat ze pal tegenover me woonde. In het begin, zo kort na vaders dood, had ik daar ook wel begrip voor. Maar het werd steeds erger.

Mabel: Hoe kun je het nu erg noemen, als je moeder haar best doet zich om je te bekommeren?

Tanja: Bekommeren? Alleen al aan het geluid van m'n halflege wastrommel kon ze beneden in de hal horen, dat Leon bij me was uitgetrokken!

Mabel: Dat is een sterk stuk zeg. Maar goed, daarna zal wel eerst een troostend moeder-dochter-gesprek hebben plaatsgevonden.

Tanja: Ben je mal. Ze zei: weet je, baby, zoiets heeft ook z'n sociale voordelen. Zonder scheiding zou menige vrouw geen inkomen hebben.

Mabel: Nou ja, dat had ze dan toch wel goed gezien.

Tanja: Als ik nog aan die tijd denk! Overál bemoeide ze zich mee, totdat ik 't eindelijk beu was. Ik heb toen 'n ernstig gesprek met d'r gehad, en daarna heeft het nog een hele poos geduurd, voordat ze eindelijk begreep, dat ik m'n eigen leven wilde leiden. En zelfs toen nog bleef ze me met allerlei goede raadgevingen bestoken. Op een gegeven moment kwam ze aanzetten met 'n brochure, waarin maar liefst zevenenzestig tips om water te besparen in 'n eenpersoons huishouding. Kun je nagaan.

Mabel: Maar hoe is het dan gekomen, dat ze helemáál van hier wegtrok?

Tanja: Het huurcontract was afgelopen en een in het vooruitzicht gestelde woning ernaast werd op het laatste moment toch nog door iemand anders opgeëist. Dat heeft me wel duizend euro smeergeld aan de beheerder gekost, maar die had ik er graag voor over. (*het nu pas ontdekkend*) En hoezo is "zij" nu in "mijn" badkamer? Stel je eens voor, dat ik onverwacht visite zou krijgen?

Mabel: (*grinnikend*) Jouw Clemens bijvoorbeeld.

Tanja: Hou op zeg! (*er wordt aangebeld, geschrokken*) Ga me nou niet vertellen...

Mabel: (*al naar gangdeur*) Nou eh, dan ga ik maar weer eens.

Tanja: (*haar tegenhoudend*) O nee, niet zo vlug! Jij hebt hem hierheen geloodst, (*haar naar buiten dirigerend*) moet je nu ook maar zien hem weer kwijt te raken!

Mabel: Dat kan toch niet. Je hebt hem immers dat mailtje gestuurd. (*met tegenzin af; Tanja brengt ondertussen de lege fles naar de keuken, meteen terug; Mabel ook terug*) Zoals ik al zei, hij is het niet.

Tanja: (*laat zich opgelucht ergens neervallen*) Gelukkig!

Mabel: Het is Leon, je ex.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto